

at det er en Lovgivning, som har hans Interesse — jeg er ikke sikker paa, om Ministeren har sagt det i Dag —, og som han vil søge at fremme, fordi det er særdeles ønskeligt, da der er kommet Drift i hele dette Spørgsmaal, at benytte denne Lejlighed til at søge dette Spørgsmaal løst.

Endelig kan man sætte sig den tredje og mere begrænsede Opgave, den, som Justitsministerens Forslag har sat sig, nemlig at træffe en Ordning for visse mindre tilregnelige Personer, som man af Hensyn til den offentlige Sikkerhed finder at burde undergive Frihedsberøvelse eller Frihedsindskrænkning paa anden Maade. Jeg tror, at dette sidste er det rigtige. Her, hvor vi alle er enige om at søge dette Spørgsmaal løst, tror jeg, man skal begrænse sig dertil og ikke sætte sig videregaaende Opgaver end dem, Løsning af dette Spørgsmaal med Nødvendighed kræver. Det forekommer mig rimeligt og naturligt at løse denne Opgave, saaledes som det her er sket, i Forbindelse med Myndighedsloven. Derefter peges der efter min Mening paa en naturlig og rigtig Maade videre hen mod Løsningen af det Spørgsmaal, som jeg nævnte som det andet, at søge Hjemmel for hele den civilretlige, hvis jeg maa bruge et saa kort Udtryk, som forhaabentlig forstaas, Frihedsberøvelse.

Jeg tror, at de Indvendinger, man har rejst gaaende ud paa, at her indfører man en Værg, der ikke skal være et Værn for sin Myndling, men som, jeg tror det var det ærede Medlem Hr. Heilesen, der brugte Udtrykket, skal staa som en Fangevogter for ham, i nogen Grad overdriver et Moment, der ganske vist er af Betydning og rigtigt. Det er utvivlsomt rigtigt, at Værgen i vor hidtidige Lovgivning nærmest staa som en Værner og Beskytter for den umyndige; men det er ikke saaledes, at det er hans eneste Funktion. Værgen kan ogsaa have den Opgave at tage Hensyn til andre Interesser, som er i Strid med det, som maaske kan være den umyndiggjortes nærmeste Interesse. Og vi ved jo alle, at Straffelovskommissionen i sin Affattelse af disse Spørgsmaal, saaledes som det i øvrigt ogsaa fremgaar af det Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet, peger paa en Anvendelse af Værgen som den, der er tænkt her ved Ministerens Forslag. Og i øvrigt har allerede Myndighedsloven truffet saadanne Bestemmelser, at det kan være saare tvivlsomt, om Værgen i det ene Øjeblik handler alene som Værn, eller om han tillige tager andre Hensyn.

Derfor tror jeg, det er rigtigt at gennem-

føre Forslaget, som det foreligger med de Ændringer, der er foreslaaet af Flertallet. Disse Ændringsforslags historiske Oprindelse er en Kritik, som det ærede Medlem Hr. Rytter rettede mod Lovforslaget, og som blev besvaret af, jeg tror, først mig, og derefter af Justitsministeren saaledes, at man kunde jo imødekomme en efter vort Skøn, i hvert Fald efter mit Skøn, i visse Henseender berettiget Indvending ved at give Domstolene en udtrykkelig Adgang til at udtale sig om Tvangsindlæggelser. Jeg for mit Vedkommende fandt kun denne Hjemmel paakrævet, hvor man vilde anvende en ældre Umyndiggørelse til nu at foretage en Tvangsindlæggelse, medens jeg derimod mente, at selve Lovforslaget, som det var affattet, indeholdt et tilstrækkeligt, om jeg saa maa sige, Faresignal for Domstolene, naar man kom og begærede en Umyndiggørelse, særlig i Henhold til dette Lovforslag. Men jeg har ikke det mindste imod, og har derfor ogsaa tiltraadt, Flertallets Forslag, at man giver Domstolene Adgang til at udtale sig i alle Tilfælde om Tvangsindlæggelse. Saa tror jeg ogsaa, at man derved har løst det Spørgsmaal, som naturligtst kan opstaa, om denne Lovgivning er tilstrækkelig virkningsfuld. Jeg tror, at i de Tilfælde, hvor Domstolene finder, at der er Hjemmel for Tvangsindlæggelse, og hvor man saa fra det offentliges Side ønsker en saadan Tvangsindlæggelse, der vil man ogsaa faa Værgens Medvirken dertil.

Her vil jeg gerne tilføje, hvad jeg maaske burde have sagt paa et andet Sted i min Betragtning, at der for mig er en Værdi deri, at den Mand, der sidder indespærret paa en Anstalt, udenfor denne Anstalt har et fast Punkt, som han kan holde sig til, nemlig Værgen. Han kan altid henvende sig til denne Mand, som, selv om han har medvirket til Tvangsindlæggelsen, har den Pligt til enhver Tid at overveje, om de Ønsker, der nu kommer fra den indlagte om at slippe ud, maatte være berettigede, og det vil efter min Mening være en Støtte for denne Mand, som man ikke vil faa, hvis man gaar den Vej, som er foreslaaet af Mindretallet.

Jeg tror, det er en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem Hr. Rytter sagde, at man vil indespærre Folk paa Grund af de Handlinger, de tidligere har begaaet. Man vil indespærre dem paa Grund af en Vurdering af, om de rummer Fare for den offentlige Sikkerhed i den Tilstand, hvori de nu er, og der kan det naturligvis ikke undgaaes, at tidligere begaaende Handlinger medvirker